

محمد مهدی سعدآبادی
مهندسی مکانیک ۹۶

قبیله‌ای بود که مدام از سوی دشمنانش تهدید می‌شد. اما هیچ دشمنی توان رویارویی با آن‌ها را نداشت. دشمنان هر بار که با تمام توان به آن‌ها حمله‌ور می‌شدند، شکست مفتضحانه‌ای می‌خوردند.

همه چیز خوب بود تا زمانی که اتفاقی ناگوار افتاد. طایفه‌ای از درون سعی در شکستن کشتی وحدت قبیله کردند. عده‌ای که زمانی خون دل‌ها برای قبیله خورده بودند. سخنی را سر دادند که مال خود نبود. به نام مردم شروع کردند به مخالف با بزرگ قبیله و حتی خود مردم. ریش سفیدان و درویشان قبیله که نتوانستند دوست را از دشمن تشخیص دهند، نزد بزرگ خود آمدند و ابراز دلهره و نگرانی کردند. به نام عاقبت اندیشی حرف‌های دو پهلوی زدند تا مبادا اگر اتفاقی افتاد، گزندی به آنها زده شود. قدر خودشان را ندانستند و بی قدر نزد عالم و آدم شدند. همه آمدند و در گوش بزرگ قبیله زمزمه‌ای سردادند. هشدار دادند که نمی‌شود با این طایفه در افتاد.

کم کم فضای ترس خواص به مردم عادی سرایت کرد. مردم هم کم کم داشتند باور می‌کردند.

دشمنان قبیله که خودشان باعث و بانی این مشکلات بودند، دندان تیز کردند. آن‌ها می‌خواستند ضربه نهایی را بر پیکره بی‌دفاع قبیله وارد کنند. هر حربه‌ای که می‌توانستند بر علیه قبیله به کار بردند.

اما بزرگ قبیله ایستاد. تعدادی محدود از یارانش که دلسرد بودند و امیدی نداشتند هم پشتش ماندند.

اما بزرگ قبیله ایستاد. تعدادی محدود از یارانش که دلسرد بودند و امیدی نداشتند هم پشتش ماندند.

رهبر قبیله خون دل می‌خورد اما بد به دلش راه نمی‌داد. تنها کسی بود که فهمید این صدا، صدای گرگان است که در لباس میش، قصد نابودی‌شان را دارند. زخم‌زبان‌ها شنید، تهمت‌ها شنید، به او تهمت خیانت زدند. اما به هدف و رسم خود ایمان داشت. می‌دانست طرف حق است. و در آخر توانست مردم را بیدار کند. توانست بفهماند که همان‌هایی که دم از مردم می‌زدند دست در دست دشمنانی داشتند که بر علیه مردم چه حربه‌هایی که به کار نمی‌برند.

فتنه خوابید و بر مردم صورت‌های واقعی ریش سفیدان برملا شد. بعد از مدت‌ها دیگر هیچکس حرفی از آن طایفه نمی‌زد. اما همه به یاد داشتند زمانی را که چهره تاریک و خبیثانه آن طایفه برملا شد. اما هیچ موقع کسی نفهمید که بزرگ قبیله در این راه خود را فدا کرد تا مردم واقعیت را بفهمند. بدون هیچ چشم داشتی، بدون هیچ توقعی، بدون هیچ پاداشی.

کشور عزیز ما، تمام این اتفاقات را در روزگاری نه چندان دور، تجربه کرده.

نه دی روز بصیرت است؛ روزی که مردم فهمیدند؛ روزی که دست دشمن برای مردم برملا شد.

روزی که...

و خدا هست و هر آن چیز که از وی باقیست فتنه خاموش شد اما، نهم دی باقیست

ویژه‌نامه‌دهی

دوهفته‌نامه فرهنگی، خبری، سیاسی و صنفی آئینه
صاحب امتیاز: بسیج دانشجویی دانشگاه فردوسی مشهد، شماره مجوز: ۹۸۱۷۴۳
شماره ۹۷ ام، ویژه‌نامه نهم دی، دی ماه ۱۳۹۸

در جستجوی فتنه

در جستجوی واژه فتنه در جغرافیای ذهنی ایرانیان با تطبیق بر الگوی کیمیاگری

است که در فتنه گیج و منگ شده و شاکله‌اش از هم پاشیده است. بصیرت احساس‌ها را ارتقا می‌بخشد و رهایی‌ها را کامل‌تر می‌کند و چون بندها را باز می‌کند، حیات دوباره‌ای رقم می‌زند. البته هنوز هم برخی هستند که در برابر سطح بالاتری از آزادی از قید و بندها مقاومت می‌کنند. بصیرت برای اینان سم است؛ دنیاطلبانی که همان ریزش‌کنندگان حق‌اند. این است که گفته‌اند فتنه ریزش و رویش را با هم دارد. گدازندگی و آمیزندگی را با هم دارد و نباید از آن نگران بود؛ چرا که اکسیر ماهیتش همین است.

بصیرت را باید از «عمار» ها جست. همان‌هایی که آن قدر خالص‌اند که اصلاً رهایی یافتگان‌اند. همان‌هایی که هنوز صدایشان در گوشه و کنار «صفین» می‌جوشد و می‌خروشید و می‌پیچید. گویا هنوز هم بیداری و بینایی می‌بخشند و چشم پوشانندگان از حق و چنگ اندازان به دنیا را می‌نمایند. گویا اصلاً ندای تاریخی «این عمار؟» برای ایشان خلق شده است و نه ایشان برای پاسخ به آن. اینان‌اند که طلاشناس‌اند و عیارسنجی می‌دانند و می‌توانند لعاب طلا را از اصل آن تشخیص دهند. همان‌هایی که روی باطل کشیده می‌شود و وسیله‌ی فریب نابخردان است.

«کیمیاگر» نیز در این جغرافیای معنایی، به «ولایت» شناخته می‌شود. اوست که مسیر جاری از مس به طلا شدن را می‌داند و می‌پویید. رهایی بخش اصلی اوست و مهم‌ترین مسئله‌ی فتنه‌گران این است که راه براو بسته شود تا جریان حق گرای بی‌تعطیل گردد. بنابراین تمام دغدغه‌ی آزادی خواهان حقیقی باید این باشد که این راه هیچگاه تمام شدنی نیست و البته برگشتی هم ندارد.

ابوالفضل عباسی
ارشد اقتصاد انرژی ۹۵

«فتنه» در واقع از سال ۱۳۸۸ وارد جغرافیای ذهنی ایرانیان گشت. بیش از یک سال و نیم آشوب و آتش چیزی بود که می‌توانست هرملتی را به مرز سقوط بکشاند؛ و این آتش نشانند چیزی نبود که برای ایرانیان فراموش شدنی باشد. اصلاً «فتنه» معنایش همین گداخته شدن طلا در آتش به منظور جداسازی خالص و ناخالص است و به نوعی «کیمیا» است.

عهد «فتنه» را باید در صدر اسلام جست. وقتی که مردمانی به دور از انسانیت، در لجنزار جهالت و خودپرستی غرقه بودند، اسلام آمد و قید و بندهای دستگاه ظلم را کنار زد و اندیشه‌ها را از تصورات و اوهام نفسانی رهایی بخشید. همین جا بود که برخی آزادی و حقیقت را بر نتابیدند و از آن رویگردان شدند؛ نتوانستند با خود کنار بیایند و خیالات نفسانی‌شان را کنار بزنند. هم حق را دوست داشتند و هم دل‌کندن از باطل برایشان ناممکن بود؛ این شد که تلاش کردند با توجیهات بیهوده جایگاه خود را حفظ کنند. اصلاً «فتنه» مولود گریه دو جریان تاریخی است: یکی جریان «حق»، و دیگری جریان «حق‌نما». این دو اگر چه به شدت به هم شبیه‌اند، اما در واقع مقابل هم‌اند و حتی یکی کاملاً باطلی است که به حیل و سحر و جادوی رسانه و پیام، حق‌نمایی می‌کند. همین می‌شود که گاهی، دیگرانی که این دورا نمی‌شناسند، به اشتباه می‌افتند و گرفتار «طرفداری اشتباه» می‌شوند.

باطل‌السحر فتنه اما «بصیرت» است. بصیرت آن کیمیا و دارویی است که غبار را کنار می‌زند و چشم را بینا می‌کند. بصیرت همان «اکسیر»ی است که حیات بخش است و گدازنده و آمیزنده‌ی جامعه‌ای

من معتزلم؟

مسئله است. زمان اعتراض همان زمانی است که ظلمی رخ داده و مکان آن همان جایی است که ظلمی در آن واقع شده است. اینکه امروز کسانی با ژست آزادی بیان بگویند بله ما می خواستیم جایی برای اعتراضات مشخص کنیم اما دیوان عدالت اداری اجازه نداد، این دقیقاً به حاشیه بردن اعتراض و بی اثر کردن آن است. اگر مصلحتی به نام امنیت برای ما اهمیت دارد باید امنیت آن معترضی که از بی عدالتی به داد آمده را هم فراهم کنیم تا با امنیت خاطر بتواند حق خود را مطالبه کند. حتی بدون درد دست داشتن عکس مقام معظم رهبری ...

این موضوع یک مسئله است که باید به گونه ای علمی با آن برخورد شده و جوانب مختلف آن بررسی شود تا به راهکاری مناسب برسیم. اما متأسفانه مسئولین محترم همیشه به جای درست ترین کار ساده ترین کار را انتخاب می کنند. همانطور که رئیس جمهور محترم با پوزخند نسبت به همه مردم ایران فرمود که اصلاً خودشان هم خبر نداشتند برای اینکه از آگاه سازی و آماده کردن ذهن مردم که طبیعتاً کار سختی است شانه خالی کنند. در رابطه با اعتراضات هم رویکرد هم این است اخیراً استاندار محترم جناب آقای رزم حسینی گفته اند که می خواهیم برای اولین بار در کشور مکانی را برای اعتراض و تجمع در نظر بگیریم. این حرف ناشی از یک نگاه امنیتی است که اساساً حل شدن اعتراض مردم و به نتیجه رسیدن آن برایش اهمیت ندارد. صرفاً می خواهد جمعیت معترض را در یک مکان معین کنترل کند تا بیابند کمی سرو صدا کنند و برون دتا هم جمعیت کنترل شود و هم معترضین خودشان را خالی کنند. اما نگرش دادخواهانه و عدالت طلبانه به دنبال اصلاح امور و به نتیجه رسیدن اعتراضات است. اعتراض باید در محل متناسب با موضوع آن رخ دهد نه اینکه همه اعتراضات را با یک چوب برانیم و همه را ملزم به حضور در یک مکان مشخص کنیم. اگر مردم به نحوی صحیح هر جا اعتراضی داشتند، می توانستند آن را بیان نمایند امروز شاهد آتش فشان فوران کرده خشم عمومی نمی بودیم.

مسبب این وضعیت امروز ما بدون شک بی کفایتی های سیاسی و اقتصادی دولت محترم و شخص رئیس دولت است اما این موضوع نباید ما را از مسئله آزادی حق اعتراض غافل کند. چه بسا اگر مردم می توانستند اعتراضات خود را به این بی کفایتی ها به طرز صحیح بیان کنند همین اعتراضات پشتوانه مردمی می شد برای نمایندگان مجلس. پشتوانه مردمی که بتواند حاشیه امنیتی که دولت به علت محافظه کاری نهادهای ناظر برای خود ایجاد کرده است را از بین ببرد. اقدامی که حتی می تواند بحث عدم کفایت را در مجلس مطرح کند. چیزی که جای خالی آن این روزها به شدت احساس می شود.

علی اصغر یوسفی
مهندس صنایع ۹۸

حق اعتراض در ایران واقعاً یک مسئله است. یک مسئله جدی. حق اعتراضی که در اصل ۲۷ قانون اساسی به رسمیت شناخته شده است: «تشکیل اجتماعات و راهپیمایی ها بدون حمل سلاح به شرط آن که مخل به مبانی اسلام نباشد آزاد است».

از طرفی دو گزاره داریم که هر دوی آنها برای اکثر مردم روشن و واضح است. گزاره اول این است که مردم به وضع فعلی و به وضعیت معیشت و اقتصاد خود اعتراض دارند. مردم از بی کاری، تورم، رانت و تبعیض و بی عدالتی ها گلّه مند هستند و به آن اعتراض دارند.

گزاره دوم این است که می دانیم این کشور به خاطر هویت مستقل و روحیه ظلم ناپذیرش دشمنانی دارد که هر روز و هر ساعت برای برهم زدن امنیت و آسایش مردم برنامه ریزی می کنند شبکه های ماهواره ای شان ۲۴ ساعته در حال پمپاژ نفرت از خود و ناامیدی در ذهن جامعه ایرانی است. و همان ها دلاره های فراوانی دارند که می توانند افراد زیادی را در داخل کشور برای اهدافشان به کار بگیرد. مردم ایران، همان کشوری که همیشه در برهه حساس کنونی است، با این وضعیت چه باید بکنند؟! هر جا و در هر شرایطی که این مردم بخواهند صدای اعتراض خود را بلند کنند همان صدای بلندی که خداوند آن را به رسمیت شناخته و فرموده: «لَا يُجِبُ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوَاءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ» آشوبگران یا اشرار یا فتنه گران یا هر اسم دیگری که بخواهیم بر آن ها بگذاریم سومی رسند و صدای اعتراض مردم منحرف می شود و باز هم طبق معمول فضا امنیتی می شود و مصلحتی به نام امنیت به میان می آید و باز هم این مردم هستند که باید فداکاری کنند و میدان را خالی کرده و خط خود را از اشرار جدا کنند. امنیت واقعاً مصلحت بزرگی است. امنیت اگر نباشد هیچ چیز نیست اما آزادی هم مصلحت است. یکی از شعارهای سه گانه انقلاب. استقلال آزادی جمهوری اسلامی. مردم ما شریف هستند و این مسائل را می فهمند. دیده ایم وقتی پای آشوبگران اجاره ای به خیابان ها باز می شود جمعیت اعتراض کننده به طرز چشمگیری کاهش می یابد. اما آیا مسئولین یا سیاست گذاران ما نمی خواهند شریف باشند؟! نمی خواهند بفهمند؟! شاید وجه اشتراک غالب این اعتراضات چند سال اخیر انباشته بودن گله مندی ها و عقده شدن آنها در گلو معترضین بوده است. اعتراضات انباشته ای که همچون انبار باروت با جرقه ای آتش گرفته و به خیابان آمده. همین انباشتگی و جمع شدن اعتراضات روی هم اولین

● دو هفته نامه فرهنگی، خبری، سیاسی و صنفی آئینه

● شماره مجوز: ۹۸۱۷۴۳
شماره ۹۷ ام، نیمه اول دی ۱۳۹۸، ویژه نامه نه دی

● صاحب امتیاز: بسیج دانشجویی دانشگاه فردوسی مشهد

● مدیر مسئول و سردبیر: سید محمد جواد کیش بافان

● دبیر هیات تحریریه: امیر رضا حیدری

● دبیر سرویس فرهنگ: علی نظامی

● دبیر سرویس اجتماع: اشکان رحمتی

● دبیر سرویس سیاسی: مهدی موحد

● ویراستار: سید محمد جواد کیش بافان

● هیئت تحریریه:

آقایان ابوالفضل عباسی، صادق طلوعی، محمد مهدی سعدآبادی، سید محمد جواد کیش بافان، مهدی شاهسون، امیر رضا حیدری، علی نظامی، علی اصغر یوسفی، سید حسین حسینی، حسین فکور یکتا، امیر علی وطن دوست

خانم ها فاطمه کریمی، فرناز پاک بین، یگانه افکار

● طراحی و صفحه آرایی: محمد مهدی سعدآبادی

● با ما در ارتباط باشید

همچنین برای بیان انتقادات یا پیشنهادات و یا ارسال متن های پیشنهادی خود به ما جهت چاپ در شماره های آتی نشریه، میتوانید از راه های زیر با ما در تماس باشید:

پیامک یا تماس : ۰۹۱۵۴۸۵۹۲۸۸

● آدرس کانال در شبکه های اجتماعی:

@nashraeeneh

● آدرس کانال رسمی بسیج دانشگاه فردوسی:

@basfum

● بیان انتقادات، نظرات و پیشنهادات:

@Aeeneh_admin

جهت‌عبور از فتنه‌وریت

عباس‌راه‌چمنی

دامپزشکی ۹۸

«ان الله لا یغیر ما بقوم حتی یغیروا ما بانفسهم» وعده حتمی الهی است که اگر مردم خواهان تغییر و بهبود اوضاع خود هستند باید خودشان این تغییر را ایجاد کنند و قطعاً مهم‌ترین چیز برای جامعه اسلامی فهم درست مردم و اقدام و حضور صحیح آنان در شرایط حساس است. انقلاب بر اساس خواست و حرکت مردم ممکن شد و بقای آن هم بدون حضور آنان غیر ممکن است.

با توجه به موضع غیر منطقی شورشگران در سال ۸۸ طبیعی بود که مردم خواهان جلوگیری از اقدامات آنان گردند اما هنوز این احساس درونی به اندازه کافی ترغیب‌کننده آنان برای اقدام نبود و نیاز به حادثه‌ای داشت که حق را از باطل متمایز کند. مردم از هر طیف و فرهنگ و عقیده‌ای هرگز تاب کوچک‌ترین بی‌حرمتی در حق مقدسات خود را ندارند چه برسد که آن شخص مقدس اباعبدالله الحسین (ع) باشد.

عاشورا روز تبیین ذات افراد و تشخیص حق از باطل بود ، روز جدال تمام حق در برابر تمام باطل . روزی که همه دیدند ذات باطل آنقدر پلید است که حتی به طفل شش ماهه هم رحم نمی‌کند. در همه‌ماه آشوب‌های سال ۸۸ انگار جامعه اسلامی باز هم دست به دامان سید الشهداء شد تا پشت پرده ماجرا را برملا کند و حق را از باطل مشخص سازد.

ملت نشان داد هر کس خود را در برابر اهل بیت قرار دهد نه تنها هرگز حمایت آنان را نخواهد داشت بلکه پاسخی چنان کوبنده می‌گیرد که دیگر به خود جرئت رخ نمایان کردن ندهد. این حماسه‌ی بزرگ حسینی علاوه بر اثبات پایبندی و فهم مردم، این را آشکار ساخت که حقیقتاً هر جا اسلام نیاز به دستی دارد که از باتلاق فتنه و حوادث نجاتش دهد نام حسین (ع) به چشم می‌خورد. اما قطعاً این فتنه نه اولین آزمون جوامع اسلامی بوده و نه آخرین آنان است. در هر نقطه‌ای در دنیا و در هر دوره زمانی ، هر گروهی که

تصمیمات آن به صورت مستقیم یا غیر مستقیم به دست مردم افتاده است. برای اثبات این امر همین کافی است که رهبران انقلاب زمانی که مردم به کسی رای دادند که خواهان مقاومت بود، سیاست‌های کلان کشور را بر مبنای «مقاومت اقتصادی» تنظیم کرده و زمانی که مردم به کسی رای می‌دهند که مذاکرات را مسیر رسیدن به شکوفایی اقتصادی میدانند «نرمش قهرمانانه» (مذاکره و کوتاه آمدن از برخی امتیازات بدون روحیه خود کوچک بینی و با مهارت بالا) را محور پیش بردن جامعه قرار دادند و از تصمیمات دولت منتخب مردم در هر دو حالت همراه با گوشزد کردن موضع صحیح حمایت کردند.

پاسخ کسانی که می‌گویند: «به هر کسی رای داده ایم تفاوتی حاصل نشده» این است:

اولاً هرگز فرار نبوده که انتخاب آسان باشد. همانطور که ذکر شد رسیدن این انقلاب به ثمره خود نیاز به درک وسیع دارد. همچنین هرگز این مهم بدون تلاش بی وقفه ممکن نیست. انقلاب یک شروع بود نه پایان و همان قدر که برای جایگزینی جمهوری اسلامی به جای حکومت پهلوی تلاش شد، این حرکت پسا انقلابی هم طالب تلاش و سختی است.

دوما باید برای ایجاد ساختاری که در آن فساد به حداقل برسد و حتی افراد خائن و نفوذی هم قادر به توطئه نشوند (ساختار حکومتی شفاف و پاسخ‌دهی محور) باید قوانین ساختار مدیریت را تغییر داد و جایی که قوانین کشور تعیین می‌شود جایی نیست جز «مجلس شورای اسلامی». پس از این منظر، موفقیت در انتخابات مجلس مقدمه و لازمه‌ی داشتن دولتی کارآمد و موفقیت مردم در انتخابات ریاست جمهوری است. اگر روزی حضور مردم در خیابان‌ها باعث رخ دادن یک حماسه می‌شد اکنون این حضور در پای صندوق‌های رای‌گیری و انتخاب افراد درست است که حماسه آفرین و از آن مهم‌تر باعث مرتفع شدن مشکلات فعلی است.

برای خدا قیام کردند به فتنه‌های فراوانی دچار شدند تا ایمان آنان به کارشان اثبات گردد و مهم‌تر از آن ظرفیت‌های آنان افزایش یابد و پرورش پیدا کند.

همانطور که حکومت رسول الله و امیرالمومنین هم دچار فتنه‌هایی شد. چه اقتصادی (مانند شعب ابی طالب) و چه سیاسی و امنیتی (مانند جمل و صفین و...). جامعه ما هم مدام در معرض آزمایش قرار خواهد گرفت. جمهوری اسلامی اخیراً هم شرایط ملت‌نهبی را تجربه کرده‌است. اما حالا به گونه‌ای متفاوت از سال ۸۸.

این بار اما خواست معترضینی که فشار معیشتی آنان را به خیابان کشانده نا معقول و نابجا نیست و معترضین از مردم جدا نیستند. این بار فشار اقتصادی ناشی از ضعف مدیریتی باعث شده‌است که مردم به عملکرد دولت و ناکارآمدی اقدامات آن معترض باشند و بر خلاف تظاهرات سال ۸۸ که از چند شهر مثل تهران فراتر نرفت، این اعتراضات دارای گستردگی بیشتری بود. اگر در سال ۸۸ مردم شهرستان‌ها و حاشیه‌نشین‌ها خواستار برخورد قاطع با کسانی بودند که امنیت و آسایش را از کشور ربوده‌اند اما این بار معترضین خود همین حاشیه‌نشین‌ها و مستضعفین بودند. اما با این که خواست مردمی ذاتاً منطقی است، جنبش‌های ناشی از آن زمینه‌ای مناسب برای شیطنت دشمنان قسم خورده اسلام و انقلاب فراهم کرده است.

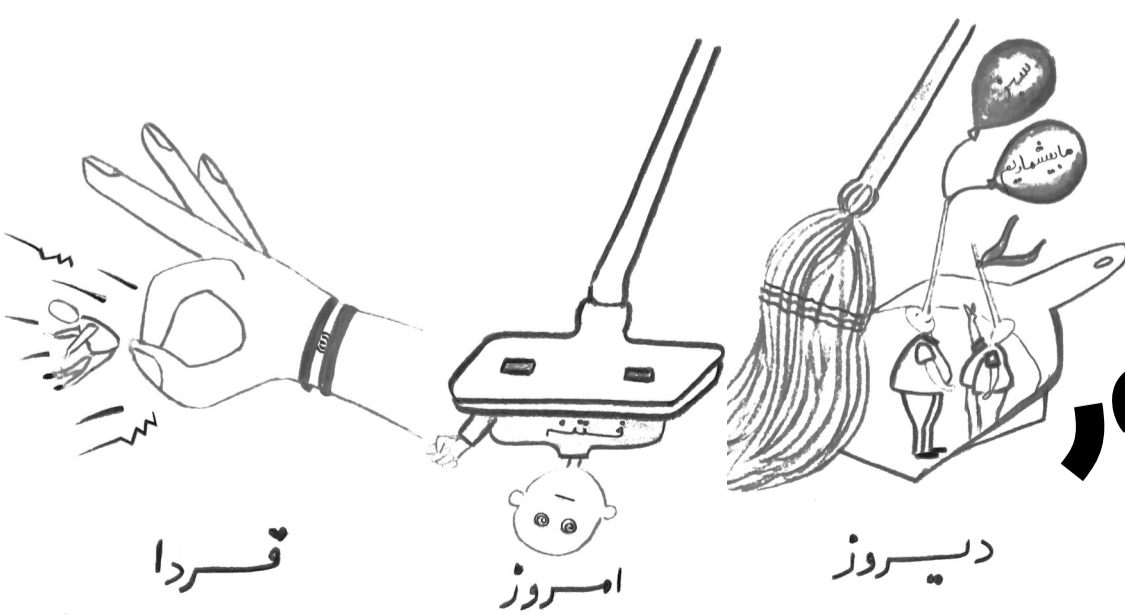
اکنون مردم در حال گذراندن آزمونی جدید و سخت‌تر هستند. اکنون باید دانست که در راه رساندن صدای خود به مسئولین ، ناخواسته در زمین دشمن بازی نکنیم. اکنون باید دانست که طوری در هیجان ناشی از خشم غرق نشویم که راه تحلیل را بر عمل بسته و از هر دستورالعملی پیروی کنیم.

اما راه درست برای گرفتن حق حقیقی خود چیست؟ به راستی تفاوت انقلاب ۲۲ بهمن و حماسه ۹ دی با اغتشاشات چیست؟ رژیم شاهنشاهی هیچ حقی را به مردم برای تعیین آینده خود اختصاص نمی‌داد ولی جمهوری اسلامی یک نظام مردم محور است که

یکانه افکار
مهندسی شیمی ۹۶

کار یک‌گانه

فتنه از دیروز تا فردا

صد مردم در

و امسال نیز باز دشمن سعی داشت با استفاده از فضای پیش آمده معیشتی و با در دست گرفتن گرانی بنزین مردم را به خیابان‌ها بکشاند که این بار هم با بصیرت رهبر جامعه و مردم جامعه تلاش‌های دشمنان به نتیجه نرسید و خیلی زود شکست خورد. این بار مردم باز هم ثابت کردند هرچند از سیاست‌های دولت در حوزه معیشتی رضایت ندارند، اما همچنان پای انقلابی که کردند، ایستاده‌اند.

به راحتی از آرمان‌های اصلی فاصله می‌گیرد. در قلب اتفاقات سال ۸۸ دو نامزد شکست خورده انتخابات با حمایت گروه‌های معاند و شبکه‌های آن‌ها به علت واهی تقلب در انتخابات با جریحه دار کردن احساسات اقشاری از مردم آن‌ها را وارد خیابان‌ها کردند و دست به اغتشاشات و اختلال در فضای جامعه زدند اما از بصیرت مردم غافل بودند و نمی‌دانستند وقتی نام امام حسین(ع)، کتیبه و هیات می‌آید مردم نمی‌توانند ساکت باشند و نظاره کنند و هیچ کاری انجام ندهند. دو روز بعد از وقایع تلخ عاشورای آن سال در تاریخ ۹ دی ماه آحاد مردم بار دیگر در دفاع از انقلاب به میدان آمدند که به گفته تاریخ چنین جمعیتی فقط در تشییع جنازه امام(ره) در خیابان‌های ایران آمده بودند. در این روز مردم تنفر خود از فتنه و فتنه‌گرا نشان دادند و بار دیگر پای ستون انقلاب ایستادند و نگذاشتند دشمنان حتی خواب براندازی این انقلاب را ببینند. ۱۰ سال از آن دوران گذشت

نقش مردم در شکل‌گیری جوامع غیر قابل انکار است؛ از تشکیل حکومت‌ها تا بعثت پیامبران. به طوری که خداوند در قرآن می‌فرماید: ما پیامبران را فرستادیم تا مردم عدالت را به پا دارند. مهم‌ترین بخش این آیه همین قیام مردم است. خداوند نفرموده پیامبران با مردم بلکه فقط به قیام مردم تاکید شده. در طول تاریخ اگر دقت کنیم در نهضت اسلامی پیامبر اسلام نیز، این مردم انصار بودند که با دعوت از پیامبر و مهاجرین و حمایت خود از پیامبر باعث رشد اسلام شدند. بعد از رحلت پیامبر اکرم (ص) هم می‌بینیم مردم با عدم حمایت از حضرت علی (ع) باعث خانه‌نشینی آن حضرت شدند و نگذاشتند حکومت علوی پا بگیرد. وقتی به دوران معاصر و نهضت امام خمینی(ره) می‌رسیم همین آحاد مردم بودند که باعث شدند حکومت اسلامی شکل بگیرد. افرادی که از جان خود، که مهم‌ترین سرمایه‌شان هست، گذشتند و با خون‌های خود باعث شدند که این نهضت پا بگیرد. البته نقش رهبری را هم نمی‌توان در جهت دهی مردم نادیده گرفت. نهضتی که رهبری واحدی نداشته باشد

امیررضا حیدری

مهندسی صنایع ۹۷

اطلاعات کامل در خصوص کمیته ناظر بر نشریات

اسناد و آئین نامه ها • دستور العمل نشریات دانشگاهی

در سایت سند • sanad.um.ac.ir

لیست نشریات فعال

نحوه ثبت آرشيو نشریه

نحوه شرکت در جشنواره نشریات

نحوه درخواست مجوز نشریه

نحوه دریافت حمایت مالی

اخبار و اعلان‌های خانه نشریات

آرشيو کامل نشریات دانشجویی

ساند